

Værdier skal beskattes, og deri kan vi give dem Medhold. Den Værdistigning, der skabes ved Samfundets Foranstaltninger, ved, at Samfundet anlægger nye Forbindelseslinier eller paa anden Maade træffer Foranstaltninger, er det rimeligt, at Ejeren afleverer en Del af. Men der sker ogsaa andre Værdistigninger, og ved alle andre Værdigenstande har Ejeren Ret til at beholde Værdistigningen; hvis en Mand har et Skib, eller hvilke andre Værdier man overhovedet vil nævne, er der ingen, der gør Krav paa, at Samfundet skal have en Del af den Værdistigning, der finder Sted paa hans Ejendele, men naar Ejendommen er Grund eller Jord, skal han ifølge dette Lovforslag aflevere Værdistigningen. Hvis Værdistigningen af samfundsskabte Værdier først blev beskattet, naar Værdistigningen blev konstateret, vilde vi give Tilslutning, men her tages den forud, uden at det er bevist, at den overhovedet er til Stede; den tages, blot Vurderingsmændene skønner, den er der. Saa viser Lovforslaget jo den Velvillie, at der ifølge § 20 kan gives Henstand med Betalingen af Værdistigningen, og det kan summeres op, til der en Gang sker et Ejerskifte — maaske det saa er summeret saa meget op, at der overhovedet ikke bliver noget til Ejeren, naar han skal sælge. Ifølge § 21 kan der ogsaa finde Nedskrivning Sted, naar det viser sig, at Ejendommen har været sat til for høj Værdistigning, men der staaer ikke noget om, at der finder en Tilbagebetaling Sted. Naar der finder en Nedskrivning Sted, maa det være, fordi Grundværdistigningen har været galt vurderet af Vurderingsmændene ved den forrige Vurdering; saa kan den altsaa blive skrevet ned, saa at der fremtidig ikke skal betales nogen Grundværdistigningsafgift. Men den Grundværdistigningsskat, Manden i de forløbne Aar har betalt, slipper han ikke for, den kan han ikke faa refunderet efter Forslaget.

Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa § 10. Der staaer, at de Skyldansættelser, der foretages ved Over-Skyldraadet, vel ogsaa ved Skyldraadets Initiativ, som forhøjer Ansættelsen, medfører, at Skatteyderne skal betale Skatterne for det forløbne Tidsrum siden forrige Vurdering. Man giver altsaa Loven tilbagevirkende Kraft. Ifølge en Bestemmelse i § 12 i Lov om Ejendomsskyld til Staten af 1922 er der lagt den Magt i Over-Skyldraadets Haand, at det kan give Skatten tilbagevirkende Kraft, men som man ser, gaar man her et Skridt videre, nu skal Ansæt-

telsen have tilbagevirkende Kraft. Med det samme jeg gør disse Bemærkninger, vil jeg gerne sige, at jeg finder det utilbørligt, at de Forandringer, der foretages af de overordnede Vurderingsmyndigheder og foretages paa et saa sent Tidspunkt som nu paa Grund af den Overbebyrdelse af Over-Skyldraadet, som vi allerede tidligere har hørt om i Dag, skal kunne medføre, at Skatten paalægges med tilbagevirkende Kraft. Det maatte være tilstrækkeligt, at denne Skat blev ydet for indeværende Aar, saa at man ikke skal komme tilbage til de Aar, der er gaaet forud, forrykke Regnskabet for de Aar eller, rettere sagt, bebyrde det sidste Aar med en ekstra stor Skatteydelse.

Det er ganske naturligt, at et Lovforslag som dette, der har saa indgribende Betydning i hele Befolkningens Liv, har fremkaldt en hel Række Henvendelser fra forskellige Foreninger, og jeg skal da først nævne den Henvendelse, der er sket fra Skovejerne. Skovejerne gør opmærksom paa, hvor uheldigt Skovene bliver stillet under den nye kommunale Beskatningslov. Skovbrug er, som bekendt, en meget daarlig Kapitalanbringelse, det har det været alle Dage, naar lige undtages de faa Aar i Krigstiden, da Brændsel var saa efterspurgt. Man har jo aldrig regnet med, at Skovene kunde give mere end højst 4 pCt.; Statsskovene regnedes man vistnok til 2 pCt. — ogsaa i dette Tilfælde ser man Fordelene ved Statsdrift. Desuden hviler der paa Skovene ret betydelige Byrder; der hviler Fredskovforpligtelse, Hugsten begrænses, og der er Tilsyn med Fredskovene, saa at Ejerne ikke kan udnytte dem, som andre Ejere kan udnytte andre Stykker Jord. Ifølge Ejendomsskyldloven af 1922 skal Jorden vurderes efter den Værdi, den kan antages at have, naar den anvendes til god Skovdrift, men det er jo en noget svævende Betegnelse, og det fører da ogsaa til, at Over-Skyldraadet i mangfoldige Tilfælde har sat de Ansættelser op, som Skyldraadet med Tilkaldelse af sagkyndig Bistand, altsaa forstkyndige Mænd, har ansat de paagældende Skove til. Jeg vil derfor i høj Grad anbefale, at man underkaster Spørgsmaalet om Skovenes Beskatning en grundig Undersøgelse, thi Skovene har jo deres store Betydning i mange Henseender for Befolkningen, og det skulde dog ikke være saaledes, at man rent skattemæssigt skulde mishandle dem, der nu tilfældigt er blevet Ejere af Skovstrækninger.

Der er dernæst fremkommet en Udtalelse fra Hypotekforeningerne, som angaar